

manipuláció áldozataivá váltak. A környezetért őszintén, jóhiszeműen aggódó állampolgárok szimpátiáját, jelentős részben a civil zöld szervezetek közreműködésével és a média hathatós támogatásával irreális, a közösség életszínvonalát kedvezőtlenül befolyásoló (energia) politika szolgálatába állították. A környezetvédelem, a zöld energia a „média-energiapolitizálás” fő témájává vált. A zöldek politikaformáló tényezőkké váltak Európában és hazánkban is, a globalizmus ezt is igyekszik saját szolgálatába állítani.

Kant szerint: „A felvilágosodás az ember kilábalása maga okozta kiskorúságából. Merj a magad értelmére támaszkodni!” – ez tehát a felvilágosodás jelmondata. Innen tekintve a felvilágosodás a liberalizmus modern eszméinek, a mai globalizációs ideológiának alapját jelenti. Miközben azonban a természettudományokra alapozó ún. „technikai fejlődés” szinte beláthatatlan, a média segítségével manipulált, kiszolgáltatott tömegek egyre inkább a „modern tudatlanság”, a mesterségesen kialakított és fenntartott tudatlanság állapotában vannak. Az ismeretek bántó hiányából származó félelem a modern hatalomgyakorlást fontos kellékké vált. Ez az egyik fő oka az energetika és környezetvédelem válságának is.

Bogár Lászlóval szólva, a válságból való kilábalás lépései: a helyzet őszinte elbeszélése, majd megbeszélése. Ezt követően van esély a helyes közös cselekvésre. Ehhez a bátorság mellett érvényes tudásra van szükség. E tudás megszerzésének segítségét tekintve társulatunk fő feladatának. Társulatunk célja szakmai és közéleti tevékenység a nemzeti elkötelezettségű, környezetharati energiapolitika kidolgozásának segítésére, népszerűsítésére és védelmére, a közös érdekében. Tevékenységünk főbb területei: az energiapolitikát megalapozó szakmai-tudományos tevékenység folytatása, állásfoglalások kidolgozása és közzététele, a közvélemény tájékoztatása energetikai kérdésekben, az energetikai oktatás-képzés támogatása, szervezése.

Programunknak fontos tartalmi eleme a tudományos ismeretterjesztés, amely ma szinte teljesen hiányzik a hazai nyilvánosságból. Ezért örültünk

Héjjas István kiváló kéziratának és támogattuk könyvének megjelenését, amelyet a következőkben mutatok be. A nyomtatásban megjelent könyvet a szerzővel egyetértve, társulatunk honlapján (www.enpol2000.hu) is megjelentettük. Most kedvcsinálóként röviden a könyvet és a szerző munkásságát ismertetjük.

Dr. Héjjas István: Az élet megóvása és a környezetvédelem. Tények és hiedelmek.

Mi indíthat egy nyugdíjas kutatómérnök, feltalálót arra, hogy közérthető ismeretterjesztő-felvilágosító könyvet írjon a környezetvédelem vitatott kérdéseiről, méghozzá úgy, hogy számos kérdésben szembe megy az általánosan elfogadott és reklámozott nézettekkel. Az ötlet évekkel ezelőtt született, amikor a szerző éghajlatváltozás ellen tüntető és aláírásokat gyűjtő zöld aktivistákkal találkozott, és megkérdezte tőlük, mi az oka, hogy nyáron a napalok hosszúak, télen meg rövidek. A lelkes ifjú aktivisták válasza az volt, hogy fogalmuk sincs. A következő kérdés az volt, hogy ha fogalmuk sincs arról, hogyan működik az éghajlat, miért gyűjtenek aláírásokat? A rövid és őszinte válasz így hangzott: Azért, mert megfizetik.

Ezután kezdett a szerző alaposabban foglalkozni a kérdéssel, és rábukkant egy zseniális magyar tudós, Bacsák György akadémikus elfelejtett, vagy talán elhallgatott elméletére arról, hogy miért követik egymást nagyjából százéves körüli ciklusokkal a jégkorszakok és a meleg korszakok. Bacsák professzor szerint ciklikusan változik a Föld keringési pályája a Nap körül, miközben változik a forgástengelyének dőlési szöge és iránya is, és ezek oka többek között a Jupiter és a Szaturnusz, valamint a Föld körül keringő Hold gravitációs hatásai keresendő. Az elméletet a földtörténeti kutatások millió évre visszamenőleg alátámasztják. Már pedig, ha az elmélet igaz, akkor ez azt jelenti, hogy 10-12 ezer évvel ezelőtt befejeződött egy jégkorszak, és azóta az éghajlat folyamatosan melegszik, és bármit is teszünk, melegebbé is fog még legalább 40-50

ezer évig, ami csaknem 10-szer olyan hosszú idő, mint amennyi eddig a kőkorszak óta eltelt. Persze azért az általános melegedési folyamaton belül jelentős ingadozások fedezhetők fel. Az 1300-as években például évtizedekig olyan meleg volt, hogy évenként háromszor vetettek és arattak, mert nem volt tél, az 1600-1700-as években pedig olyan mértékű volt a lehűlés, hogy ezt az időszakot kis jégkorszaknak is szokás nevezni.

No, de ha a melegedést a széndioxid kibocsátással hozzuk kapcsolatba, fel kell tenni a kérdést, van-e kapcsolat a levegő széndioxid tartalma, és a hőmérséklet között? A problémával egy másik kiváló tudósunk, Reményi Károly akadémikus foglalkozott. Kimutatta, hogy az elmúlt félmillió év alatt valóban együtt járt a magasabb hőmérséklet és a levegő magasabb széndioxid tartalma, azonban a melegedés általában megelőzte és nem követte a széndioxid tartalom emelkedését, így az is vitatható, hogy a kettő közül melyik az ok és melyik a következmény.

A Honfoglalás idején például csaknem 30 százalékkal magasabb volt a levegő széndioxid tartalma, mint most, és ez nagyon jól tett a növényzetnek. Ha most is ennyi lenne, műtrágyák és magas hozamú génkezelt gabonák nélkül is elérhető lenne a magasabb terméshozam a hagyományos gabona fajtákkal is. Az is kimutatható, hogy a magasabb széndioxid koncentráció állatnak és embernek is hasznos lehet. Egyes barlangokban kialakított termálfürdő gyógyvíz pozitív hatása érvényesül, de a széndioxidban dúsabb meleg levegő is, amely elősegíti a sejtek regenerálódását és az agysejtek működését, fokozza a szellemi teljesítő képességet.

Ezért, ha elfogadjuk, hogy a széndioxid tényleg káros, akkor olyan erőműveket kell használni, amelyek képesek nagy mennyiségű energiát termelni minél kisebb helyen úgy, hogy közben nem bocsátanak ki széndioxidot. Két ilyen tulajdonságú erőmű típus létezik, az atomerőmű és a vízerőmű. A zöld mozgalmak azonban éppen ezek betiltásáért tüntetnek.